

Навіщо ВИХОДИТИ заміж?

Є жінки, абсолютно щасливі та самодостатні у своїй ніби самотності, проте, як відомо, від суми, від тюрми та від заміжжя не зарікайся... Є й ті, хто перебуває в активному пошуку, та трохи схиблені на темі вічної любові, освяченої штампом у паспорті. Тож кожній пані чи панянці варто замислитися: а чому жінки взагалі виходять заміж?

Перше, що спадає на думку, через палке кохання до свого обранця, бо хочуть бути разом, створити міцну щасливу сім'ю. Але психологи цій високій мотивації лишують не більше 10% усіх укладених шлюбів, тоді як 90% припадає на прагматичні розрахунки та приховані (іноді навіть від самої себе) мотиви зовсім іншого змісту. Тож перед тим, як ставати на рушник, варто подумати: «А навіщо це мені?». Заміжнім дамам подібний аналіз також буде корисним, оскільки допоможе переглянути деякі хибні налаштування й, відповідно, покращити стосунки в сім'ї.

Типові причини, через які дівчата й жінки виходять заміж

- *Так роблять усі.* Жінка стає заручницею соціальних стереотипів і «громадської думки» в особі батьків, подруг, колег, знайомих і незнайомих. У цьому випадку вона часом погоджується на першу-ліпшу пропозицію. Успішність такого шлюбу коливається від визначення «дуже добре» до «цілковита катастрофа» залежно від готовності жінки будувати стосунки і плекати почуття практично з нуля.
- *Втеча від самотності.* Прагнення, щоб будь-хто був поруч. Низький рівень вимог у цьому випадку задовольняється порівняно легко: «абикого» знайти набагато простіше, ніж гідного партнера. Однак життя з ним навряд чи буде веселим.
- *Бажання весілля, а не шлюбу.* Це стосується здебільшого молоденьких

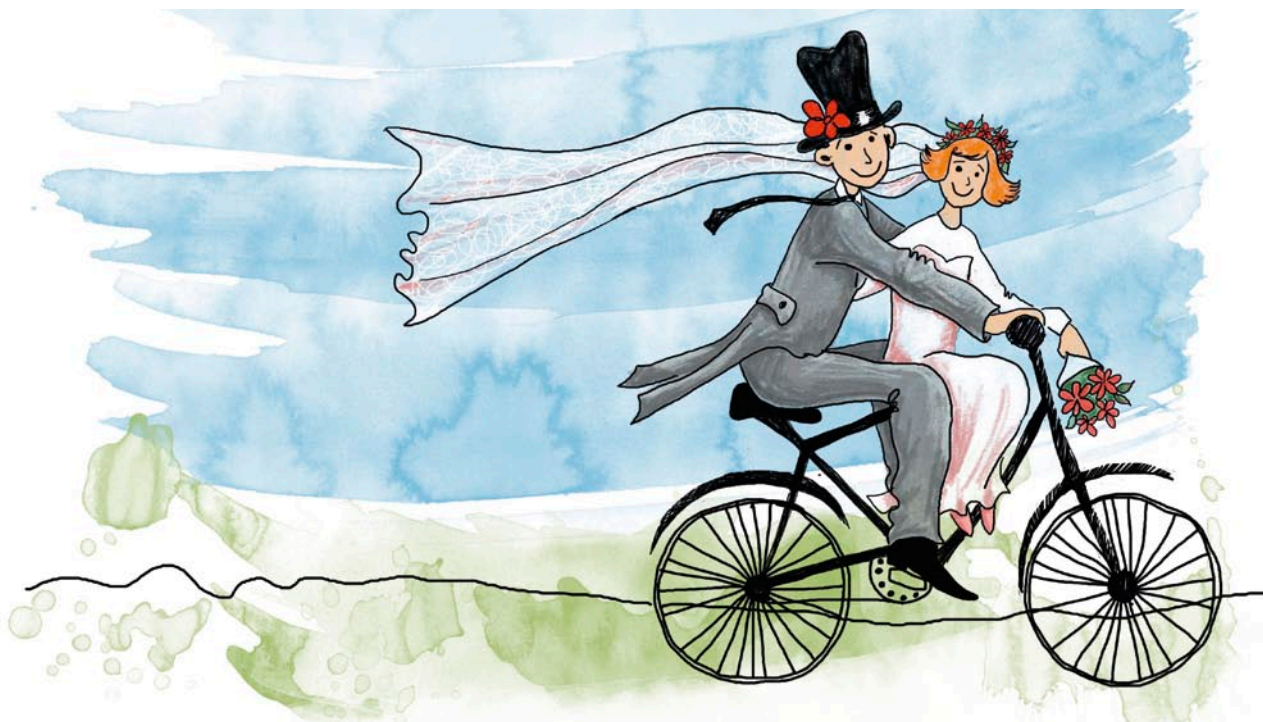
дівчат, які, надивившись на весілля подруг і родичок, теж хочуть відчувати себе в ролі нареченої. При цьому вони планують шлюбну церемонію, а не майбутнє сімейне життя. Прогноз непевний. Усе залежить від здатності конкретної «ляльки-нареченої» швидко подорослішати та від того, чи вистачить її чоловіка терпіння цього дочекатися.

- *Засіб позбутися батьківської опіки.* Це прагнення може виникнути через складні сімейні обставини, деспотизм батьків чи їхню схильність до тотального контролю. Прогноз не дуже сприятливий, оскільки є загроза «невротичного шлюбу», коли жінка обирає собі чоловіка, наділеного тими ж вадами, що притаманні її батьку (алкоголізм, тиранія, скнарність тощо).
- *Ліки від комплексів.* Жінка прагне своїм заміжжям самоствердитися й щось комусь довести: батькам, що вона вже самостійна, попередньому партнерові, що більше його не любить, собі й оточуючим, що варта захоплення й кохання.
- *Потреба в турботі й душевному теплі.* Це природна потреба кожної живої істоти, але якщо такий мотив

поєднується з неготовністю самій дарувати любов, шлюб ніколи не буде щасливим.

- *Бажання про когось піклуватися, дарувати своє тепло й турботу.* Іноді цей інстинкт настільки сильний, що спонукає жінку виходити заміж за каліку або вдівця з кількома дітьми. Подібне заміжжя може бути досить щасливим, якщо партнер цінує таку самопожертву.
- *Щоб у домі був хазяїн і годувальник.* Якщо душевна спорідненість зовсім не входить до системи життєвих цінностей жінки, і вона, у свою чергу, готова бути доброю господинею, то такі шлюби бувають міцними, але позбавленими ніжних почуттів.
- *Прагнення безпечного впорядкованого сексу.* Поширена за радянських

часів причина набуває актуальності і в наші дні, коли примара СНІДу багатьох стимулює до моногамних стосунків. Що ж, завжди є шанс, що звичка переросте в кохання.

- *Пошуки більш комфортних умов існування.* Це може бути пов'язане з переїздом до міста (більшого міста), кращими умовами проживання, наявністю роботи. Задовольнивши такі досить приземлені потреби, раптом виявляється, що все не так просто — потрібно ще й сім'ю будувати...
- *Надія на безтурботне казкове життя.* У цьому випадку жінка обирає справжнього багатія або іноземця. На жаль, часто такий союз супроводжується гірким розчаруванням — життя в «золотій клітці» подобається небагатьом.
- *Бажання подовжити свою молодість.* У цьому випадку обирається партнер, набагато молодший за себе. Такий шлюб може бути щасливим, але не завжди довготривалим.
- *Бажання почуватися об'єктом поклоніння.* Властиве жінкам, які вважають себе надзвичайними красунями, розумницями, неординарними й неповторними. Таке заміжжя рідко витримує випробування прозою життя, оскільки жінка вимагає від партнера постійного служіння й захоплення її надзвичайною чарівністю, винятковістю або талановитістю.

Мало хто з чоловіків здатен це довго витримати.

- *Самоствердження за рахунок партнера.* Із цією метою обирається такий собі «хлопчик для биття» — чоловік, який не здатен триматися власної думки, позбавлений почуття гідності або взагалі із синдромом жертви. Такий шлюб може бути досить тривалим, але ніколи не буває здоровим.
- *Інстинкт продовження роду.* Якщо цей, по суті, здоровий інстинкт домінує над іншими почуттями, існує великий ризик переоцінити свого партнера й не зберегти батька для дитини. Чоловік, підсвідомо відчувачи свою вторинність, може залишити сім'ю майже одразу після народження дитини.

А як же кохання? Можна, звичайно, розглядати це почуття як синтез багатьох складових, серед яких інстинкти і приховані мотиви відіграють не останню роль. Але у справжньому коханні завжди присутня дециця ірраціонального, котра й робить це почуття загадковим, чарівним і вічним. Аби тільки не помилитися: іноді досить одного з вищевказаних мотивів, а ще трохи симпатії до партнера — і ось жінці здається, що вона закохана.

І все-таки, чи дійсно міцність шлюбу суттєво залежить від причин, із яких люди його укладають? Можемо заспокоїти: лише певною мірою. Тому наші скромні спроби прогнозування є досить умовними: у сімейному союзі можна шукати одне,

а знайти зовсім інше, набагато важливіше. І нерідко шлюб, укладений не з найвищих мотивів, буває набагато міцнішим за той, що був результатом «шаленого» кохання. На щастя, людина здатна дорослішати, мужніти, змінюватися на краще. А почуття можуть зароджуватися й розцвітати, наче чарівна квітка, навіть на неродючому ґрунті. Людська душа — це справжній Всесвіт, що живе за власними законами...

Здебільшого ми мали на увазі законний шлюб, але ж нині не дивина, коли пара просто живе разом без будь-яких зобов'язань... Головна проблема таких непевних стосунків — це неготовність працювати над собою, плакаючи щодня почуття, яке недаремно називають подружньою любов'ю. Але це окрема тема для розмови.

А як же із гендерною рівністю? Чому ця стаття присвячена лише представницям прекрасної статі? Що поробиш: законний шлюб традиційно більше турбує жінок. Стосовно чоловіків, цікавіше було б замислитися, чому вони часто не поспішають одружуватися...

Марія Кириленко

За матеріалами індивідуальних консультацій психологів Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи

ЦСПР

Києво-Святошинський центр соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи

www.cspr.kiev.ua | www.cspr-vizitka.marka